

Nijaat Paane Kā Tareeqā

Injeel : Luqaas 19:1-10

Īsā^(a.s) Areeḡhā shahar se ho kar guzar rahe the. ⁽¹⁾ Areeḡhā shahar me Zakkāī naam kā ek ādmī rahtā thā. Wo ek bahut ameer aur ḡhaas ādmī thā jo ṭaiks kī wasulī kiyā kartā thā. ⁽²⁾ Wo dekhnā chahtā thā ki Īsā^(a.s) kaun haiñ, magar ḡoṭe qad kī wajah se bheed me unko dekh naheen pā rahā thā. ⁽³⁾ Wo dauḡ kar us jagah par pahale se pahuñch gayā jahaan se Īsā^(a.s) ho kar guzarne waale the. Wo gular ke peḡ par chaḡh gayā taaki wo Īsā^(a.s) ko dekh sake. ⁽⁴⁾

Jab Īsā^(a.s) us jagah par pahuñche, to unhone Zakkāī ko peḡ par chaḡhā dekhā. Īsā^(a.s) ne usse kahā, “Zakkāī, jaldī se neeche āo! Āj maiñ tumhaare ghar me ṭhaharnā chahtā huñ.” ⁽⁵⁾

Zakkāī jaldī se neeche utar āyā. Wo Īsā^(a.s) ke ghar chalne kī baat se bahut ḡhush huā. ⁽⁶⁾ Jab wahaan jamā logoñ ne ye sab dekhā to wo āpas me baḡabaḡaane lage, “Dekho! Īsā kis tarah ke ādmī ke ghar rukne jā rahe haiñ. Zakkāī ek gunaahgaar inṡaan hai!” ⁽⁷⁾

Zakkāī ne Īsā^(a.s) se kahā, “Janaab, maiñ apnī daulat kā ādhā hissā ḡareeboñ me baañṭ duḡgā. Agar maine kisī se bhī beeemaanī se paisā wasul kiyā hai to maiñ use chaar gunā zyaadā paise waapas karuḡgā!” ⁽⁸⁾

Īsā^(a.s) ne logoñ se kahā, “Āj ke din iske gharwaaloñ ke liye nijaat kā din hai, kyunki isne ye saabit kar diyā hai ki ye Ibraaheem^(a.s) ke ḡhaandaan me se hai. ⁽⁹⁾ Ādmī Kā Beṭā bhṭke hue logoñ ko ḡhuñḡhne aur unko bachaane āyā hai.” ⁽¹⁰⁾